

နွယ်ဦးလှိုင်

မနေ့ကအွန်လိုင်းပေါ်မှာ တွေ့ခဲ့ကြတယ်

နှင့်

အခြားချစ်ခြင်းဖွဲ့ကဗျာများ

အချစ်ကဗျာ

(၁)

- ရွှေစည်းပုံ သုံးအိမ်နှောပါလို့
မယ်ရောပေါ့ မောင်နဲ့ကွယ်။

ညောင်နန်းမှာ ဝေလေလေပေါ့
အထွေထွေ တစ္ဆေမေးပါလို့

-အင်းမနေ မြေမနင်းရယ်နဲ့
ခေါင်းခေါက်ရင်း ထိပ်ပုတ်တယ်
စိတ်လုပ်မယ်လို့ မကြံဖြစ်။

ညခါမှာ ဖန်တို့တော့
တန်ကိုနော် မဆိုရဲရှာဘူး
ကစားအရွယ် ငယ်ကတည်းက

ဆရာကြီး "ဦးရဲဒင်" ရဲ့ "ကစားရွယ်" ဆိုတဲ့ အချစ်ကဗျာလေးကို စွဲလမ်းခဲ့ရသည်။ "ရွှေစည်းပုံ သုံးအိမ်နှော"၊ "အင်းမနေ မြေမနင်း" အစရှိသည့် ကစားပုံ ကစားနည်းတို့ကို မသိနားမလည်သော်ငြား၊ ကစားအရွယ် ငယ်ကတည်းက စွဲလမ်းချစ်ခင်ခဲ့ရသော အချစ်က ဖတ်ရသူ၏ရင်မှာ စူးနစ်စွဲမက်စေသည်။ "တန်ကိုနော် ... မဆိုရဲရှာဘူး" ဆိုသော မိန်းကလေးငယ်၏

ခွင့်လွှတ်သည်းခံ မငြိုငြင်သည့် သံယောဇဉ်ကြီးမှု အသုံးအနှုန်းက
နှလုံးသားမှမထွက်။

- မကြင်သာသည်

ပင်ထက်လျှံဝင်း။ ဇင်ငွေမင်းသို့
ကြူသင်းဝေသီမြင့်သောကြောင့် ...။

မိုးထက်ရောင်ဖုံး၊ လ-တနှုန်းသို့
ချိုပြုံးဝေသီမြင့်သောကြောင့် ...။

တောင်ထက်ငွေသွေး၊ နှင်းဖြူဖွေးသို့
ကြည်အေးဝေသီမြင့်သောကြောင့် ...။

၁၂၉၄ ခုနှစ်၊ ဆရာကြီးမင်းသုဝဏ် အသက်(၂၄)နှစ် အရွယ်က ရေးခဲ့
သော "ခွင့်မသာ" ဆိုသည့် အချစ်ကဗျာလေးက ကျွန်တော် ကိုးတန်း
ကျောင်းသား ဘဝမှာ ရင်ထဲ၌ အမြစ်တွယ်သည်။ အပြောခက် အဖွင့်ဟခက်
သည့် တိတ်တခိုးရက်တို့၏ ဝေဒနာတို့ကို ကဗျာလေး ဖွဖွရွတ်ရင်း ကုစားခဲ့
ဖူးသည်။

တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားဘဝမှာလည်း "တိတ်တခိုး" ဝေဒနာကို ဆရာ
တင်မိုး၏ "ချစ်သူရှေ့မှောက် ရောက်သောခါ" ကဗျာဖြင့် အကြိမ်ကြိမ်
ကုစားခဲ့ဖူးသည်ပဲ။

.

.

ကိုယ့်ကျောင်းဆောင် ကိုယ့်အခန်းဆီသို့

ပင့်သက်ကို ရင်မှာလွှမ်းပါလို့
ပြန်လမ်းသာ ကိုယ်လျှင်ကြုံရဲ့
ရင်တစ်ခုနဲ့ သည်တန်ကြေးဟာလည်း
ကာရံသာ ပြန်ကိုပေးတယ်ထင်

ချစ်ခင်ရတဲ့ သူငယ်ချင်းမောင်မောင်(ဥက္ကလာ) ရဲ့ "ချစ်သူပွင့်ဦး"
ကဗျာလေးကို ကျွန်တော် အလွတ်ရသည်ထိ စွဲလမ်းခဲ့ဖူးသည်လေ ...။

တို့ဆိုင်းတွေဝေ အပင်ခြေမှ
မြင်နေရသော လွမ်းမောနှစ်သက်
ချစ်မက်ဖွယ်ရာ သူရပ်လွှာများ
ကိုယ်ပွားယူငင် ရင်၌စွဲနှစ်
အချစ်များစွာ နှစ်များကြာပြီ ...
တိတ်တခိုးဝေဒနာနှင့် ပတ်သက်ပြီး ကဗျာလေးများစွာ ကိုယ်တိုင်ရေးဖွဲ့
ဖြစ်ခဲ့သည်ပဲ။

"ဘယ်သူမြင် ဘယ်သူသိမှာလဲ
သူရှိတယ် ကိုယ့်ရင်ထဲ
အမြဲငြိတွယ် ..." စသဖြင့် ... စသဖြင့် ...။
အခုလည်း နွယ်ဦးလှိုင်၏ အချစ်ကဗျာ စာအုပ်ကလေးကို ဖတ်လိုက်တော့
စစချင်းပဲ "တွေ့ခဲ့ကြတယ်" ဆိုတဲ့ "တိတ်တခိုး" ဝေဒနာကိုစပြီး ခံစားလိုက်
မိပြန်သည်။

ရင်မှာဖြစ်တယ် ...

အချစ်ဆိုတာ ဒါလားကွယ် ...။

နွယ်ဦးလှိုင်ကို ကဗျာဆရာလေး တစ်ဦးအဖြစ် လှည်းတန်း လက်ဖက်ရည် ဆိုင်မှာ ထိုင်ဖြစ်စဉ် ကာလကတည်းကစပြီး သိကျွမ်းခင်မင်ခဲ့ရသည်။ နောက်ပိုင်း စာနယ်ဇင်းသမား၊ မဂ္ဂဇင်းအယ်ဒီတာ၊ ဂျာနယ်အယ်ဒီတာ စသဖြင့် သူ့ဘဝတွေ အလုပ်တွေ ပြောင်းသွားတာသိသည်။ လှည်းတန်းဘက် မရောက်တော့ အတွေ့ကျဲသွားသည်။

သူ့ကဗျာစာအုပ်ကလေး ထုတ်တော့မယ်ဆိုတော့ ကြည်နူးကျေနပ် မိသည်။ အလုပ်တွေ ဘဝတွေ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းတွေ၊ အခါ အားလျော်စွာ ပြောင်းတတ်သော်ငြား၊ နှလုံးသားသည် ကဗျာဆရာ၏ နှလုံးသားအဖြစ်က မပြောင်းလဲရှိနေတတ်တာ သတိထားဖြစ်၏။

ရှေးအစဉ်အဆက်မှစ၍ ကဗျာရေးသူများ အားလုံးလိုလို အချစ်ကဗျာကိုမ ရေးဖြစ်သူမရှိဟု ယုံကြည်ပါသည်။ နှလုံးသား၌ အချစ်မရှိသော။ မချစ် တတ်သော ကဗျာဆရာလောက၌ မရှိနိုင်ပါ။ နှလုံးသားမှ ခံစားမှုကို ကဗျာ အဖြစ် မွေးဖွားတတ်စမြဲမို့ အချစ်ကဗျာများ သည်လည်း ကဗျာဆရာတို့၏ ရင်မှစီးကျလာစမြဲပင်။ "တွေ့ခဲ့ကြတယ်"၊ "မနေ့က"၊ အွန်လိုင်းပေါ်မှာ ' ... ထိုကဗျာခေါင်းစီး သုံးခုကိုပေါင်းပြီး သူ့ကဗျာစာအုပ် နာမည်ကို' 'မနေ့က အွန်လိုင်းပေါ်မှာ တွေ့ခဲ့ကြတယ်' ဟု ပေးတပ်ထားသည်။

နွယ်ဦးလှိုင်၏ အချစ်ကဗျာလေးများသည် သူ့နှလုံးသား မီးတောင်မှ ပေါက်ကွဲလွင့်စဉ် ကျလာသော ချော်ရည်ချော်စက်များဟု ကျွန်တော် ကတော့ ယုံသည်။

သူ့နှလုံးသား စမ်းချောင်းငယ်မှ ယိုစီးစိမ့်ကျလာသော စမ်းရေစက်များ လားဟု ကျွန်တော်ကတော့ တွေးသည်။

ကဗျာချစ်သူများ၏ နှလုံးသားကို ကူးစက်ခံစားနိုင်ပါစေဟု ဆန္ဒပြုမိ
ပါသည်။

ချစ်ခင်လေးစားစွာဖြင့်
မောင်စိန်ဝင်း (ပုတီးကုန်း)
